

חוק מרשם האוכלוסין, תשכ"ה-1965

פרק א': המרשם

פרשנות ותחולה

1. (א) בחוק זה –

"חוק תקשורת דיגיטלית עם גופים ציבוריים" – חוק תקשורת דיגיטלית עם גופים ציבוריים, התשע"ח-2018;

"יום לפי הלוח העברי" – תקופה שתחילתה עשרים דקות לאחר שקיעת החמה וסופה בתום עשרים דקות לאחר שקיעת החמה למחרת;

"מען דיגיטלי" – כל אחד מאלה:

(1) מספר טלפון נייד אשר נמצא בחזקתו של תושב והתושב עושה בו שימוש לקבלת מסרים;

(2) כתובת דואר אלקטרוני של תושב שהתושב עושה בה שימוש לקבלת מסרים;

"צו מחייב" – צו שנקבע לפי סעיף 20 לחוק פנייה לגופים ציבוריים באמצעי קשר דיגיטליים (תיקון מס' 2 והוראת שעה), התשפ"ב-2022;

"תאריך לידה" – יום הלידה הן לפי הלוח העברי והן לפי הלוח הגריגוריאני;

"תאריך פטירה" – יום הפטירה הן לפי הלוח העברי והן לפי הלוח הגריגוריאני;

"תושב" – מי שנמצא בישראל כאזרח ישראלי או על פי אשרת עולה או תעודת עולה, או על פי רשיון לישיבת קבע.

(ב) לענין חוק זה יראו כתושב גם אדם אחר הנמצא כחוק בישראל, אך לא יראו כתושב את מי שנמצא בה על פי רשיון לישיבת מעבר או לישיבת ביקור או על פי דרכון-חוץ דיפלומטי.

(ג) הוראות חוק זה המקנות זכויות לתושב או המטילות עליו חובות או הנוגעות לתושב יחולו גם על אזרח ישראלי שאיננו תושב.

המרשם ופרטי הרישום

2. (א) במרשם האוכלוסין יירשמו הפרטים הבאים הנוגעים לתושב וכל שינוי בהם:

(1) שם המשפחה, השם הפרטי והשמות הקודמים;

(2) שמות ההורים;

(3) תאריך הלידה ומקומה;

(4) המין;

(5) הלאום;

(6) הדת;

(7) המצב האישי (רווק, נשוי, גרוש או אלמן);

(8) שם בן-הזוג;

(9) שמות הילדים, תאריכי לידתם ומינם;

(10) אזרחות או אזרחויות, של עכשיו ושקדמו;

(11) המען;

(11א) כתובת למשלוח דואר כמשמעותה בחוק עדכון כתובת, התשס"ה-2005, ככל שנמסרה על כך הודעה;

(11ב) כתובת נוספת למשלוח דואר לקטין, לפי הוראות סעיף 2א לחוק עדכון כתובת, התשס"ה-2005;

(11ג) המען הדיגיטלי;

(12) תאריך הכניסה לישראל;

(13) התאריך שבו נהיה לתושב כאמור בסעיף 1(א).

(1א) על אף הוראות סעיף קטן (א) –

(1) תושב הרשום במרשם הזוגיות כהגדרתו בחוק ברית הזוגיות לחסרי דת, התש"ע-2010 (בסעיף קטן זה – מרשם הזוגיות), יירשם בפרט הרישום האמור בסעיף קטן (א)(7) הנוגע למצבו האישי (בסעיף קטן זה – פרט המצב האישי), כבן זוג בברית הזוגיות;

(2) תושב שנמחק רישומו ממרשם הזוגיות, יירשם בפרט המצב האישי כפנוי;

(3) תושב שבן זוגו נפטר בעת שהיה רשום כבן זוגו במרשם הזוגיות, יירשם בפרט המצב האישי כאלמן.

(ב) תושב שנרשם לראשונה ייקבע לרישומו מספר זהות.

המרשם ראייה לכאורה

3. הרישום במרשם, כל העתק או תמצית ממנו וכן כל תעודה שניתנה לפי חוק זה יהיו ראייה לכאורה לנכונות פרטי הרישום המפורטים בפסקאות (1) עד (4) ו-(9) עד (13) לסעיף 2.

סמכות רישום והגדרה

3א. (א) לא יירשם אדם כיהודי לפי לאומו או דתו אם הודעה לפי חוק זה או רישום אחר שבמרשם או תעודה ציבורית מראים כי הוא אינו יהודי, כל עוד לא נסתרו ההודעה, הרישום או התעודה האמורים להנחת דעתו של פקיד הרישום הראשי או כל עוד לא נקבע אחרת בפסק-דין הצהרתי של בית דין רבני בתובענה של בעל דין שהוא תושב בענייני נישואין וגירושין לפי סעיף 1 לחוק שיפוט בתי דין רבניים (נישואין וגירושין), התשי"ג-1953, או של בית משפט, ובלבד שהוא אינו בן דת אחרת.

(1א) סבר פקיד הרישום הראשי כי לא היו בפני בית הדין הרבני או בפני בית המשפט שקבע כאמור בסעיף קטן (א) ההודעה, הרישום או התעודה הציבורית האמורים באותו סעיף קטן, רשאי הוא לפנות לבית הדין הרבני או לבית המשפט, לפי העניין, ולהביאם בפניו, וכן רשאי הוא לעכב את הרישום, את תיקונו או את שינויו עד למתן החלטה של בית הדין הרבני או בית המשפט.

(ב) לענין חוק זה וכל רישום או תעודה לפיו, "יהודי" – כמשמעותו בסעיף 4 לחוק השבות, תש"י-1950.

(ג) אין בסעיף זה כדי לגרוע מרישום שנעשה לפני תחילתו.

פקידי רישום

4. שר הפנים ימנה פקיד רישום ראשי ופקידי רישום לניהול המרשם לפי הוראות חוק זה.

פרק ב': מסירת הודעות

חובה להודיע פרטי רישום

5. כל תושב חייב למסור לפקיד רישום תוך שלושים יום מיום כניסתו לישראל לראשונה, ואם היה לתושב לאחר כניסתו לישראל – מיום שהיה לתושב, הודעה על פרטי הרישום שלו לפי סעיף 2; ואם נכנס או היה לתושב כשבחסותו קטין או בגיר שאינו מסוגל למלא חובתו לפי סעיף זה, ימסור גם הודעה על פרטי הרישום שלהם.

הודעה על מען דיגיטלי

- א. (א) (1) תושב שמלאו לו 16 שנים או תושב המבקש להנפיק תעודת זהות לראשונה – בעת הנפקת התעודה, לפי המוקדם, רשאי למסור, ואם נקבע צו מחייב – ימסור, לפקיד הרישום הודעה בדבר כל אחד מסוגי המען הדיגיטלי שלו (בסעיף זה – הודעה על מען דיגיטלי); ההודעה תימסר לגבי מען דיגיטלי אחד מכל סוג;
- (2) תושב שמסר לפקיד הרישום הודעה על מען דיגיטלי, ימסור לפקיד הרישום הודעה בדבר כל שינוי בפרטי המען הדיגיטלי שמסר.
- (ב) בעת מסירת הודעה על מען דיגיטלי –

(1) רשאי התושב, לאחר שפקיד הרישום הודיע לו כאמור בסעיף 3ב(א) לחוק תקשורת דיגיטלית עם גופים ציבוריים, להודיע לפקיד הרישום כי הוא מסרב, ואם נקבע צו מחייב – הוא מעוניין, לקבל למענו הדיגיטלי מסרים מגופים ציבוריים לפי הוראות סעיף 3ג לחוק האמור;

(2) פקיד הרישום יבדוק כי לתושב יש גישה למען הדיגיטלי שצוין בהודעה וכי הוא יודע כיצד לעשות בו שימוש לענין חוק זה (בסעיף זה – בדיקת מיומנות דיגיטלית).

(ג) תושב שמסר הודעה על מען דיגיטלי ומלאו לו 70 שנים – יבצע בדיקת מיומנות דיגיטלית

אחת לחמש שנים, ואם מלאו לו 80 שנים – אחת לשנתיים.

(ד) לא עמד תושב בבדיקת מיומנות דיגיטלית לפי הוראות סעיף קטן (ב)(2) או (ג), או לא ביצע התושב בדיקה שהוא נדרש לבצע לפי אותם סעיפים קטנים בתוך פרק זמן שקבע המנהל – יימחקו פרטי המען הדיגיטלי של התושב מהמרשם או לא יירשמו בו, לפי העניין.

(ה) על אף האמור בסעיף קטן (א), נקבע צו מחייב והודיע התושב כי יצא להשתקע בחוץ-לארץ לפי סעיף 14, לא תחול עליו החובה להודיע על מענו הדיגיטלי אלא הוא יהיה רשאי לעשות כן.

(ו) (1) שר הפנים, בהסכמת שר הכלכלה והתעשייה ובאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, רשאי, בצו, לקבוע הוראות בדבר בדיקת מיומנות לעניין מסר אזהרה ובדבר בדיקות חוזרות של בדיקה כאמור לתושבים שמלאו להם 70 או 80 שנים;

(2) לא עמד תושב בבדיקת מיומנות דיגיטלית לפי הוראות סעיף קטן (ב)(2) או (ג), אך עמד בבדיקת המיומנות לעניין מסר אזהרה, לא יחולו עליו הוראות סעיף קטן (ד), וניתן יהיה לעשות שימוש במען הדיגיטלי שלו לעניין שליחת מסר אזהרה או לשם שיחה בעניין מסר כאמור;

(3) בסעיף זה – "בדיקת מיומנות לעניין מסר אזהרה" – בדיקת מיומנות לשם מסירת מען דיגיטלי מסוג טלפון נייד לעניין מסר אזהרה; "המנהל" – כהגדרתו בסעיף 29א(יא); "מסר אזהרה" – כהגדרתו בסעיף 3א לחוק תקשורת דיגיטלית עם גופים ציבוריים.

הודעה על לידה בישראל

6. (א) הודעה על לידה שאירעה בישראל תימסר לפקיד רישום תוך עשרה ימים; ההודעה תימסר על ידי האחראי על המוסד שבו אירעה הלידה, או – על ידי הורי הילוד, הרופא והמיילדת שטיפלו בלידה – אם אירעה במקום אחר; ההודעה תכלול את פרטי הרישום של הילוד ופרטים אחרים שייקבעו בתקנות, באישור ועדת הפנים של הכנסת.

(ב) אירעה לידה במקום שאינו מוסד וטיפלו בה רופא או מיילדת, יצורפו להודעה כאמור בסעיף קטן (א) תעודת רופא או תצהיר מטעם המיילדת, לפי העניין, בדבר היותה של אם היילוד אמו הטבעית.

(ג) (1) אירעה לידה במקום שאינו מוסד ולא טיפלו בה רופא או מיילדת, יצורפו להודעה כאמור בסעיף קטן (א) כל אלה:

(א) תצהירים מטעם הורי היילוד בדבר היותה של אם היילוד אמו הטבעית;

(ב) אישור רפואי, שניתן בידי רופא מוסמך על מעקב אחר הריון, שנערך החל מהשבוע ה-28 להריון;

(ג) אישור רפואי, שניתן בידי רופא מוסמך אשר בדק את אם היילוד בתוך 48 שעות מהלידה;

(2) בהעדר אישור רפואי כאמור בפסקה (1)(ב) או (ג), יצורפו להודעה כאמור בסעיף קטן (א) תוצאות בדיקה גנטית להורות שנערכה בהתאם להוראת סעיף 3(ד) לחוק מידע גנטי, התשס"א-2000, לשם קביעת היותה של אם היילוד אמו הטבעית.

(ד) בסעיף זה – "מיילדת" – מי שמורשית לעסוק ביילוד לפי פקודת המיילדות; "רופא מוסמך" – רופא שהוא בעל תואר מומחה ביילוד ובגיניקולוגיה שניתן לו לפי פקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976, או רופא מוסמך המתמחה, לשם קבלת אותו תואר, במוסד רפואי מוכר בפיקוחו של רופא בעל התואר האמור.

הודעה על פטירה בישראל

7. הודעה על פטירה בישראל תימסר תוך 48 שעות למי שהוסמך להוציא את רשיון הקבורה לפי פקודת בריאות העם, 1940, ואם לא נדרש רשיון קבורה – לפקיד רישום; ההודעה תימסר על ידי האחראי על המוסד שבו אירעה הפטירה, על ידי הרופא שקבע את דבר המוות, ובאין רופא – על ידי מי שהיה נוכח בזמן הפטירה; ההודעה תכלול את פרטי הרישום של הנפטר ופרטים אחרים שייקבעו בתקנות, באישור ועדת הפנים של הכנסת.

הגדרת "מוסד"

8. "מוסד", לענין סעיפים 6 ו-7 – לרבות בית-חולים, בית-סוהר, מוסד ציבורי או דתי, מוסד צדקה, מעון כמשמעותו בחוק הפיקוח על מעונות, תשכ"ה-1965, ובית מלון; ודינם של כלי רכב, כלי שיט או של כלי טיס ציבוריים, כדין מוסד.

אסופי

9. תינוק שנמצא עזוב, כל אדם שהתינוק הגיע לרשותו לראשונה חייב למסור לפקיד רישום, תוך עשרה ימים הודעה על פרטי הרישום של התינוק הידועים לו וכל ידיעה שברשותו בענין לידתו של התינוק.

מציאת חלל

10. קיבלה המשטרה הודעה על מציאת חלל, לפי סעיף 21 לחוק לתיקון סדרי הדין הפלילי (חקירת פשעים וסיבות מוות), תשי"ח-1958, תמסור לפקיד רישום כל ידיעה שבידה בענין פרטי הרישום של החלל.

לידה בחוץ-לארץ

11. תושב שנולד לו ילד בחוץ-לארץ חייב למסור לפקיד רישום תוך שלושים יום הודעה על פרטי הרישום של ילדו.

פטירה בחוץ-לארץ

12. תושב שנפטר בחוץ-לארץ, חייבים בן-זוגו, בניו והוריו, שהם תושבים, למסור הודעה על כך לפקיד רישום תוך שלושים יום מהיום שבו נודע להם דבר הפטירה.

אימוץ בחוץ-לארץ

13. תושב שאימץ ילד בחוץ-לארץ חייב למסור לפקיד רישום תוך שלושים יום הודעה על פרטי הרישום של הילד ולהמציא לפקיד הרישום את האסמכתה לאימוץ; והוא הדין אם בוטל אימוץ של ילד בחוץ-לארץ.

עזיבת הארץ

14. תושב בגיר היוצא את הארץ כדי להשתקע בחוץ-לארץ יודיע על כך לפקיד רישום; ההודעה תכלול גם את ילדיו הקטינים היוצאים עמו.

מסירת מסמכים על פעולות רשמיות

15. בפעולות המנויות להלן תמסור הרשות הנוגעת בדבר לפקיד רישום תוך 14 יום מיום הפעולה, העתק המסמך המעיד עליה, בצירוף פרטים שיפורטו בתקנות הדרושים לזיהוי הנוגע בדבר; ואלה הפעולות:

(1) שינוי שם, בחירת שם או קביעת שם לפי חוק השמות, תשט"ז-1956;

(2) נישואין שנרשמו לפי פקודת הנישואין והגירושין (רישום);

(א2) רישום בני זוג במרשם הזוגיות או מחיקתם מהמרשם האמור, לפי הוראות חוק ברית הזוגיות לחסרי דת, התש"ע-2010;

(3) המרת דת שנרשמה לפי פקודת העדה הדתית (המרה);

(4) התאזרחות או ויתור על האזרחות לפי חוק האזרחות, תשי"ב-1952;

(5) (בוטלה)

מסירת העתקים של פסקי דין והצהרות

16. נתן בית משפט או בית דין דתי החלטה המצהירה על שינוי בפרטי הרישום של אדם או החלטה שיש בה שינוי כאמור, ימסור בית המשפט או בית הדין הדתי העתק מהחלטתו לפקיד הרישום הראשי; וכן ייעשה בהעתק של צו אימוץ, תעודת גירושין והצהרת מוות.

חובה להודיע על שינויים

17. חל שינוי שלא כאמור בסעיפים 5א, 15 ו-16 בפרטי הרישום של תושב, חייב הוא למסור לפקיד רישום הודעה על השינוי תוך שלושים יום; ואם היה בחסותו קטין או בגיר שאינו מסוגל למלא חובתו לפי סעיף זה – ימסור גם הודעה על שינוי פרטי הרישום שלהם.

שחרור מחובת הודעה

18. (א) מסירת הודעה לפי סעיף מסעיפי פרק זה על ידי אחד החייבים במסירתה פוטר את השאר.

(ב) מסירת הודעה לפי סעיף 7 שיש בה פרטים על בן-זוגו של הנפטר פוטר את בן-הזוג מחובת מסירת הודעה על התאלמנותו.

פרק ג': סמכויות פקיד רישום

דרישת ידיעות והצהרות

19. פקיד רישום רשאי לדרוש ממי שמסר הודעה לפי פרק ב' ומכל אדם אחר שהיה חייב במסירתה, אף אם הוא פטור מכוח סעיף 18 או שעברה התקופה הקבועה למסירת ההודעה –

(1) למסור לו כל ידיעה או מסמך שברשותו הנוגעים לפרטי הרישום שאליו מתיחסת ההודעה, זולת אם היה בידיעה או במסמך כדי להפלילו;

(2) לתת הצהרה בכתב או בעל-פה על אמיתות ידיעה או מסמך שמסר.

הגדרה

19א. בסעיפים 19ב עד 19ה, "תעודה ציבורית" – כמשמעותה בפקודת העדות.

רישום ראשון

19ב. (א) פרט רישום של תושב הנרשם לראשונה יירשם על פי תעודה ציבורית שהוצגה לפקיד הרישום, ובאין תעודה כזאת – על פי הודעה שנמסרה לפי הסעיפים 5 עד 14.

(ב) נתבקש פקיד הרישום לרשום פרט רישום על פי הודעה בלבד, ואחרי שהפעיל סמכויותיו לפי סעיף 19 היה לו יסוד סביר להניח שההודעה אינה נכונה, יסרב לרשום על פיה; אולם לגבי המצב האישי לא יסרב כאמור אלא אם עמדה ההודעה בסתירה לרישום אחר שבמרשם או לתעודה ציבורית המעידה על הפרט הנדון.

רישום שינויים

19ג. (א) שינוי בפרט רישום של תושב יירשם על פי מסמך שנמסר לפי הסעיפים 15 או 16 או על פי הודעה לפי סעיף 17 שהציגו יחד אתה תעודה ציבורית המעידה על השינוי; ואולם שינוי של מען או מען דיגיטלי יירשם גם על פי הודעה בלבד, ולעניין מען דיגיטלי – על פי הודעה שהתקיים לגביה האמור בסעיף 5א(ב)(2).

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מסר אדם הודעה על שינוי מען, ושב ומסר הודעה כאמור בתוך 12 חודשים ממועד מסירת ההודעה הראשונה, ידרוש ממנו פקיד הרישום הצהרה בכתב על אמיתות ההודעה ועל נסיבות שינוי המען וכן ידיעות ומסמכים נוספים הנוגעים להודעה והמאמתים את נכונותה; אין בהוראה זו כדי לגרוע מסמכויות פקיד הרישום לפי סעיף 19 לעניין כל הודעה על שינוי מען.

תיקון רישום

19ד. מבלי לפגוע באמור בסעיף 19ה או בסעיף 23, לא יתוקן רישום במרשם אלא לבקשת התושב שהרישום מתייחס אליו ועל פי תעודה ציבורית המעידה שהרישום לא היה נכון.

רישום על פי יזמת פקיד הרישום הראשי

19ה. (א) נוכח פקיד הרישום הראשי כי פרט או שינוי של פרט החייב רישום לא נרשם או שרישומו או תיקון רישומו אינו שלם או עומד בסתירה לרישום אחר שבמרשם או לתעודה ציבורית, רשאי הוא, מיזמתו ולאחר שברר את הדבר ונתן לכל מי שהפרט מתייחס אליו הזדמנות להשמיע טענותיו ולהביא ראיותיו – לרשום את הפרט או את שינוי הפרט או להשלים או לתקן את הרישום ובלבד שרישום שנעשה על פי תעודה ציבורית לא ישונה, לא יושלם ולא יתוקן לפי סעיף קטן זה אלא על פי תעודה ציבורית המעידה על אותו פרט.

(ב) לגבי הלאום, הדת או המצב האישי לא יעשה פקיד הרישום הראשי כאמור בסעיף קטן (א) אלא בהסכמת מי שהפרט מתייחס אליו, או על פי פסק דין הצהרתי של בית המשפט לענייני משפחה שניתן לבקשתו של פקיד הרישום הראשי; הבקשה תוגש לבית המשפט לענייני משפחה שבתחום שיפוטו נמצא מען האדם שהפרט מתייחס אליו; היא תוגש ותתברר בבקשה בדרך המרצה, וכל מי שהפרט מתייחס אליו יהיה משיב.

(ג) פקיד הרישום הראשי או פקיד רישום רשאי, אם ראה צורך דחוף לעשות כן, לרשום מיזמתו מענו של תושב, לשנותו או לתקנו, על אף האמור בסעיף קטן (א), ובלבד שנתן לתושב הודעה מוקדמת של שבעה ימים.

ציון אסמכתה

19. במרשם תצוין האסמכתה לכל רישום של המצב האישי ושל פרט רישום אחר שנקבע בתקנות.

רישום אימוץ

20. אומץ ילד, יירשמו במרשם ובכל תעודה לפי חוק זה מאמציו כהוריו והמאומץ כילדם של מאמציו, ובשם שנקבע לו בצו האימוץ.

רישום ילד על פי הסכם לנשיאת עוברים

20א. (א) ניתן צו לפי חוק הסכמים לנשיאת עוברים (אישור הסכם ומעמד היילוד), התשנ"ו-1996, יירשמו במרשם פרטי הרישום הקבועים בצו.

(ב) שר הפנים רשאי לקבוע הוראות בתקנות לגבי הליכי הרישום לרבות רישום זמני עד למתן צו על ידי בית המשפט.

שם האב כשהאשה פנויה

21. שם אביו של ילד שנולד לאשה פנויה יירשם על פי הודעת האב והאם כאחד, או על-פי פסק-דין של בית-משפט או בית-דין מוסמך.

שם האב כשהאשה נשואה

22. לא יירשם אדם כאביו של ילד שנולד לאשה שהיתה נשואה לאדם זולתו בתוך 300 יום שלפני יום הלידה, אלא על-פי פסק-דין של בית-משפט או בית-דין מוסמך.

תיקון טעויות סופר

23. פקיד רישום ראשי רשאי להורות על תיקון טעות סופר והשמטת סופר שחלו במרשם או בכל תעודה שניתנה לפי חוק זה.

פרק ד': תעודות זהות

הגדרות

"אמצעי זיהוי אלקטרוני" – מידע המאפשר זיהוי ייחודי ובלעדי של תושב, בעל מאפיינים שקבעו שר הפנים ושר המשפטים לפי סעיף 25(ג);

"חוק חתימה אלקטרונית" – חוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001;

"מידע" ו"חומר מחשב" – כהגדרתם בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995;

"תעודה אלקטרונית לאימות" – מסר אלקטרוני כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית, שהנפיק שר הפנים בהתאם להוראות שקבע יחד עם שר המשפטים לפי סעיף 25(ג), המאשר כי אמצעי זיהוי אלקטרוני מסוים הוא של אדם מסוים.

זכות לקבל תעודת זהות

24. תושב הנמצא בישראל שמלאו לו 16 שנה חייב לקבל תעודת זהות; לא מלאו לו 16 שנה רשאי הוא לקבלה בהסכמת נציגו כמשמעותו בסעיף 80 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962, או באישור פקיד הרישום הראשי.

תכנה של תעודת זהות וחומר מחשב הכלול בה

25. (א) תעודת זהות תכיל את פרטי הרישום שיקבע שר הפנים באישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת ופרטים נוספים שייקבעו ויאושרו כאמור; שמות הילדים יירשמו הן בתעודת הזהות של אביהם והן בתעודת הזהות של אמם; על גבי כל תעודה תופיע תמונת תווי הפנים של בעל התעודה; תעודת הזהות תיחתם בחתימת ידו של בעל התעודה או בטביעת אצבעו.

(ב) תעודת הזהות תכלול שבב שבו ייכלל חומר מחשב כמפורט להלן:

(1) אמצעי זיהוי ביומטריים או נתוני זיהוי ביומטריים, כהגדרתם בחוק הכללת אמצעי זיהוי ביומטריים ונתוני זיהוי ביומטריים במסמכי זיהוי ובמאגר מידע, התש"ע-2009; אמצעים או נתונים ביומטריים כאמור יישמרו בשבב באופן שתתאפשר גישה אליהם בהתאם להוראות החוק האמור, בלבד; גישה לצפייה בתמונת תווי הפנים, כאמור בסעיף 26א לחוק האמור, תתאפשר באמצעות ממשק אלחוטי קצר טווח, לאחר סריקת קוד האבטחה בלבד;

(2) תעודה אלקטרונית לאימות ואמצעי זיהוי אלקטרוני; תעודה ואמצעי כאמור יישמרו בשבב באופן שתתאפשר גישה אליהם בידי בעל התעודה בלבד או בהרשאתו;

(3) לפי בקשתו של בעל התעודה – אמצעי חתימה, אמצעי לאימות חתימה ותעודה אלקטרונית מאושרת, כהגדרתם בחוק חתימה אלקטרונית; אמצעים ותעודה כאמור יישמרו

בשבב באופן שתתאפשר גישה אליהם בידי בעל התעודה בלבד או בהרשאתו;

(4) פרטים נוספים שיקבע שר הפנים בתקנות; בתקנות לפי פסקה זו יקבע שר הפנים, בהתייעצות עם שר המשפטים, את אופן שמירת הפרטים שקבע, בשבב.

(1ב) על אף האמור בסעיף קטן (ב), תעודת זהות שתוקפה הוגבל לפי סעיף 26 לתקופה שאינה עולה על שנה, תונפק בלא שבב.

(ג) שר הפנים ושר המשפטים יקבעו הוראות לעניין אופן הנפקת תעודות אלקטרוניות לאימות והמאפיינים של אמצעי זיהוי אלקטרוניים, שייכללו בשבב לפי סעיף זה, ודרכי אבטחתם ואבטחת חומר מחשב אחר הכלול בשבב האמור.

תקופת תקפן של תעודות זהות

26. שר הפנים רשאי לקבוע בתקנות את תקופת תקפן של תעודות זהות ומועדים לעדכון, להחלפתן ולפקיעת תקפן, והוא רשאי לעשות כן דרך כלל, או לסוגים לפי מועד הוצאתן של תעודות או גילם של בעליהן, או לפי מבחן אחר שיאושר על ידי ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, והכול בכפוף להוראות סעיף 5 לחוק הכללת אמצעי זיהוי ביומטריים ונתוני זיהוי ביומטריים במסמכי זיהוי ובמאגר מידע, התש"ע-2009.

איסור רישום בתעודת זהות

27. לא יירשם דבר בתעודת זהות אלא על פי הוראה שבחוק או בתקנות שהותקנו על ידי שר הפנים.

סמכות ליטול תעודת זהות

28. (א) פקיד רישום רשאי לדרוש מבעל תעודת זהות שימציא אותה לו לשם ציון של שינוי בפרט רישום, או כשהתעודה נתבלתה או פקע תקפה, או כשהתצלום שוב אינו מתאר כנכון את בעל התעודה.

(ב) היה פקיד רישום סבור, אגב טיפול בתעודת זהות, שנעשה בה שינוי, תיקון, הוספה או מחיקה שלא כדין, רשאי הוא לעכבה תחת ידו עד לגמר הבדיקה.

חובות בעל תעודת זהות

28א. תושב שהונפקה לו תעודת זהות חייב –

(1) לנקוט אמצעים סבירים לשם שמירה על תעודת הזהות שהונפקה לו ולשם מניעת שימוש לרעה בתעודה האלקטרונית לאימות ובאמצעי הזיהוי האלקטרוני הכלולים בשבב שבתעודת

הזהות;

(2) להודיע לפקיד רישום או למי שקבע שר הפנים, בדרך שקבע, מיד כשנודע לו כי נפגעה שליטתו בתעודת הזהות או במידע השמור בה.

אחריות לשימוש בתעודת זהות

28ב. תושב שהונפקה לו תעודת זהות לא יהיה אחראי לנזק שנגרם בשל הסתמכות על פעולה שבוצעה באמצעות אמצעי הזיהוי האלקטרוני שבשבב, בלא הרשאתו, אלא אם כן הסכים אחרת, בכתב; ואולם תושב לא יהיה אחראי לנזק כאמור אם מסר הודעה לפי הוראות סעיף 28א(2).

פרק ה': קבלת ידיעות

ידיעות

29. (א) כל אדם רשאי לקבל ידיעה בנוגע לרישום לגביו במרשם וכן העתק או תמצית מן הרישום.

(ב) כל אדם רשאי לקבל ידיעה על שמו ומענו של כל אדם אחר הרשום במרשם.

(ג) אדם שיש לו לכאורה ענין בדבר רשאי לקבל ידיעה על תאריך לידתו של אדם הרשום במרשם ועל פרטי רישום אחרים שייקבעו בתקנות.

מסירת פרטי רישום לגוף הפועל מכוח חיקוק

29א. (א) על אף הוראות סעיף 29, ובלי לגרוע מהן, רשאי המנהל או מי שהוא הסמיך לכך, לבקשת גוף כמפורט להלן, למסור לו פרטי רישום כאמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג) של הסעיף האמור, למעט מקום הלידה והלאום, וכן תאריך פטירה (בסעיף זה – פרטי רישום), הדרושים לאותו גוף לצורך מילוי חובתו או תפקידו כאמור בפסקאות (1) או (2) לפי הענין, ביחס לכל אדם שפרטי רישומו התבקשו כאמור, ובלבד שאותו גוף התחייב כי לא יעשה שימוש בפרטי הרישום שיימסרו לו אלא למטרה שלשמה נמסרו:

(1) גוף שמוטלת עליו חובה בחיקוק לאמת את פרטי הזיהוי של אדם עם פרטי הרישום המופיעים לגביו במרשם;

(2) גוף שהוטל עליו תפקיד בחיקוק, ושביצוע תפקידו כאמור מצריך אותו לאמת את פרטי הזיהוי של אדם עם פרטי הרישום המופיעים לגביו במרשם.

(א1) המנהל או מי שהוא הסמיך לכך רשאי, לבקשת גוף ציבורי השולח מסרים דיגיטליים כהגדרתו בחוק לתקשורת דיגיטלית עם גופים ציבוריים ולשם יישום ההוראות לפי החוק האמור, למסור מידע שהוא מען דיגיטלי בהתאם להוראות אותו חוק לגבי כל תושב שפרטי רישומו התבקשו כאמור, ובלבד שאותו גוף לא יהיה רשאי לעשות שימוש בפרטי הרישום שנמסרו לו אלא למטרה שלשמה נמסרו.

(ב) מסירת פרטי רישום לגוף כאמור בסעיף קטן (א) יכול שתיעשה במתן הרשאה לאותו גוף, לגישה ישירה למרשם בדרך של שאילתה ביחס לאדם מסוים.

(ג) המנהל הכללי של משרד הפנים ימנה אדם בעל הכשרה מתאימה, שיהיה ממונה על אבטחת מידע כמשמעותו בסעיף 17ב לחוק הגנת הפרטיות; כן ימונה אדם כאמור בכל גוף שנמסרים לו פרטי רישום לפי סעיף זה.

(ד) שימוש בפרטי הרישום שנמסרו לפי סעיף זה שלא למטרה שלשמה נמסרו יהא עוולה לפי חוק הגנת הפרטיות.

(ה) שימוש בפרטי הרישום שנמסרו לפי סעיף זה שלא למטרה שלשמה נמסרו, או מסירתם בניגוד להוראות סעיף זה, יהיו עבירה לפי חוק הגנת הפרטיות.

(ו) שר הפנים רשאי להורות על הפסקת מסירתם של פרטי רישום לגוף לפי סעיף זה, אם נוכח כי אותו גוף השתמש בפרטי הרישום שלא למטרה שלשמה נמסרו לו, הפר את התחייבותו לפי סעיף קטן (א) או לא מילא תנאי מהתנאים שנקבעו לפי סעיף קטן (ז), ובלבד שנתן לגוף האמור הזדמנות להשמיע את טענותיו.

(ז) שר הפנים, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, יקבע הוראות בדבר אופן המסירה של פרטי רישום ותנאיה, לרבות דרכי אבטחת המידע והבקרה על השימוש בו, ובדבר העברת מידע לידי אדם על מסירת פרטי הרישום לגביו לפי סעיף זה.

(ח) המנהל או מי שהוא הסמיך לכך ינהל רשימה שתכלול את כל אלה, ותפורסם באתר האינטרנט של משרד הפנים:

(1) גופים שנמסרו להם פרטי רישום לפי סעיף זה והחיקוקים שלפיהם נמסרו להם פרטי הרישום;

(2) גופים שהורשעו בעבירה לפי סעיף קטן (ה);

(3) גופים ששר הפנים הורה, לפי סעיף קטן (ו), להפסיק למסור להם פרטי רישום.

(ט) המנהל או מי שהוא הסמיך לכך יערוך רישום של מסירת פרטי רישום לפי סעיף זה.

(י) על אף הוראות סעיף זה, מסירת מידע מהמרשם לגוף ציבורי כהגדרתו בפרק ד' לחוק הגנת הפרטיות, תיעשה לפי הוראות הפרק האמור, ואולם מסירת מידע שהוא מען דיגיטלי מהמרשם תיעשה רק לשם קיום הוראות לפי חוק תקשורת דיגיטלית עם גופים ציבוריים.

(יא) בסעיף זה – "חוק הגנת הפרטיות" – חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981; "המנהל" – מנהל מינהל האוכלוסין שבמשרד הפנים.

תעודות לידה ופטירה

30. (א) מי שנולד בישראל והוא רשום במרשם, רשאי לקבל תעודת לידה.

(ב) מי שיש לו לכאורה ענין בדבר רשאי לקבל תעודת לידה או תעודת פטירה של זולתו הרשום במרשם, אם הלידה או הפטירה אירעה בישראל.

בחירת לוח השנה לרישום תאריך הלידה

30א. על אף האמור ביתר הוראות חוק זה, רשאי אדם לבקש כי תאריך לידתו יירשם בתעודת לידה, בתעודת זהות או בכל תעודה, ידיעה, וכן העתק או תמצית מהרישום, לפי הלוח הגריגוריאני בלבד; היה אדם קטין או אדם שמונה לו אפוטרופוס, רשאי לבקש כאמור נציגו של אותו אדם, כהגדרתו בסעיף 80 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962.

עיון במרשם

31. המרשם והמסמכים שבו לא יהיו פתוחים לעיון אלא למפורטים להלן ולצורך מילוי תפקידם:

(1) שר הפנים או מי שהשר הסמיכו לכך;

(2) שר הבטחון או מי שהשר הסמיכו לכך;

(3) היועץ המשפטי לממשלה או נציגו;

(4) המפקח הכללי של המשטרה או מי שהמפקח הסמיכו לכך;

(5) מי שבית משפט או בית דין דתי הסמיכו לכך לענין פלוני העומד ותלוי לפנייהם;

(6) רושם נישואין או מי שהרושם הסמיכו לכך.

(7) רשם הזוגיות כהגדרתו בחוק ברית הזוגיות לחסרי דת, התש"ע-2010.

ידיעות על אימוץ

32. אין בסעיפים 29 עד 31 כדי לגרוע מהוראות סעיף 27 לחוק אימוץ ילדים, תש"ך-1960, ופרטים העשויים להביא לזיהויו של מאמץ, של מאומץ או של הוריו וקרוביו האחרים לא ייגלו אלא לאנשים הנקובים באותו סעיף; שר הפנים יתן הוראות שמטרתן לאפשר לרושם נישואין, או לאדם פלוני שידיעת אותן הוראות דרושה לו למילוי תפקידו ברישום נישואין, להיוודע אם מועמד-לנישואין פלוני הוא מאומץ.

פרק ו': עבירות

שימוש פלילי בתעודת זהות

33. (א) החודר שלא כדין לחומר המחשב הכלול בשבב שבתעודת הזהות, דינו – מאסר חמש שנים.

(ב) העושה מעשה כאמור בסעיף קטן (א) לצורך זיוף תעודת זהות, ובכלל זה לצורך זיוף חומר מחשב הכלול בה כאמור בסעיף 25(ב), דינו – מאסר שבע שנים; לעניין זה, "זיוף" – כהגדרתו בסעיף 414 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

(ג) מי שעשה אחת מאלה, דינו – מאסר שנה אחת:

(1) מסר את תעודת הזהות שלו או חלק ממנה לאדם אחר למטרה בלתי חוקית;

(2) שינה, תיקן, הוסיף או מחק שלא כדין רישום בתעודת זהות;

(3) השמיד במזיד תעודת זהות או חלק ממנה.

החזקת תעודת זהות שנעשה בה שינוי

34. המחזיק תעודת זהות שלו לאחר שנעשו בה שינוי, תיקון, הוספה או מחיקה שלא כדין, ולא הוכיח כי ההחזקה היתה בתום לב, דינו – מאסר ששה חדשים.

עבירות שונות

35. (א) מי שגילה תכנן של הוראות שר הפנים, כאמור בסעיף 32, לאדם שאינו רושם נישואין, או אדם שידיעת אותן הוראות דרושה לו למילוי תפקידו ברישום נישואין, דינו – אם הוא עובד ציבור – מאסר שלוש שנים ואם הוא איננו עובד ציבור – מאסר שלושה חדשים.

(ב) מי שעשה אחת מאלה, דינו – מאסר שלושה חדשים:

(1) הציג לזיהויו תעודת זהות של אדם אחר כאילו היתה שלו;

(2) מסר לענין חוק זה ידיעה, מסמך או הודעה ביודעין שאינם נכונים;

(3) סירב שלא כדין לדרישת פקיד רישום לפי סעיף 19;

(4) נדרש על ידי פקיד רישום להמציא לו תעודת הזהות שלו לפי סעיף 28(א), ולא עשה כן במועד שנקבע לכך בדרישה.

(5) לא קיבל תעודת זהות לפי סעיף 24.

(ג) מי שלא מסר, במועד שנקבע לכך, הודעה שהיה חייב למסרה לפי הסעיפים 5, 6, 7, 9, 11-13 ו-17, דינו – מאסר שבועיים או קנס 100 לירות.

תיקון חוק לתיקון דיני עונשין (עברות-חוק)

36. בסעיף 2 לחוק לתיקון דיני העונשין (עבירות חוק), תשט"ז-1955, אחרי פסקה (8) יבוא:
" (9) עבירה לפי חוק מרשם האוכלוסין, תשכ"ה-1965."

פרק ז': שונות

חידוש רישומים שאבדו

37. שר הפנים רשאי להתקין תקנות בדבר חידוש רישומים במרשם, בפנקס לידות או בפנקס פטירות שאבדו או נשמדו; לצורך חידוש כאמור תינתן ככל האפשר הזדמנות לכל הנוגע בדבר להשמיע טענותיו.

הטלת תפקידים על רשות מקומית

38. שר הפנים רשאי, בצו, להסמיך רשות מקומית פלונית לבצע תפקיד לפי חוק זה.

תקנות בענין רישום לידות ופטירות

39. (א) שר הפנים רשאי, בהסכמת שר הבריאות, להתקין תקנות בכל הנוגע לרישום לידות ופטירות, לרבות תקנות בדבר –

(1) הטפסים להודעת לידה או פטירה;

(2) צורתם של פנקסי הלידות והפטירות;

(3) צורתן של תעודות לידה ופטירה;

(4) רישום מאוחר של לידות ופטירות, לרבות לידות של תושבים שנולדו בקפריסין או במאוריציוס ועלו לישראל עד יום כ"ט באלול תש"ט (23 בספטמבר 1949).

(ב) תקנות לפי סעיף קטן (א) בדבר לידות ופטירות שאירעו בכלי שיט או בכלי טיס רשומים בישראל יותקנו גם בהסכמת שר התחבורה; תקנות בדבר רישום פטירות של חיילים יותקנו גם בהסכמת שר הבטחון.

פטירה של חטוף שאירעה מחוץ לישראל

39א. על אף הוראות סעיף 12, לעניין פטירתו של חטוף כהגדרתו בחוק תגמולים לבני משפחה של חטופים ונעדרים בפעולת איבה, התשפ"ד-2023, הרשום במרשם, שפטירתו אירעה מחוץ לישראל, יחולו ההוראות לפי חוק זה החלות לעניין מי שפטירתו אירעה בישראל, ובכלל זה הוראות סעיפים 7 ו-30(ב), בשינויים המחוייבים.

שמירת דינים

40. רישום לפי חוק זה אינו פוגע בדיני איסור והיתר לעניני נישואין וגירושין.

פטור

41. שר הפנים רשאי לפטור סוגי בני אדם מקיום הוראות חוק זה, כולן או מקצתן, במידה והדבר נראה לו דרוש לשם ביצוע אמנות בין-לאומיות שישראל צד להן.

תיקון פקודת בריאות העם 1940

42. בפקודת בריאות העם, 1940 –

(1) במקום הסעיפים 4 עד 6 יבוא: "הודעה על לידת תינוק מת

4. (1) תינוק שיצא מת מרחם אמו לאחר סיום השבוע העשרים ושמונה להריון (להלן – תינוק מת) חייבים האב או האם, ואם אין הם ממלאים חובה זו, המיילדת או האדם שטיפלו

באם בשעת לידתה או תוך שש שעות שלאחריה, למסור הודעה על לידת התינוק המת; ההודעה תימסר תוך 15 יום מיום הלידה ללשכת הבריאות המחוזית, ואם אין במקום לשכת בריאות מחוזית – לידי רופא שהמנהל הסמיכו לכך.

(2) רופא כאמור בסעיף קטן (1) ינהל רישום של כל הלידות של תינוקות מתים שאירעו בתחום סמכותו, ושהודעה עליהן נמסרה כאמור בסעיף קטן (1) או שעליהן קיבל הודעה בדרך אחרת ולאחר שירשום את ההודעות יעביר אותן או העתק מהן, הכל כפי שייקבע, ללשכת הבריאות המחוזית הקרובה ביותר.

(3) לידה של תינוק מת שלא נמסרה עליה הודעה באשמתם של ההורים או של אדם אחר החייב בהודעה עליה, רשאי רופא ממשלתי או מפקח, בכל עת שהיא כתום 15 יום מיום הלידה, לדרוש מכל אדם החייב במתן הודעה לפי סעיף זה, למסור ידיעות לפי מיטב ידיעתו ואמונתו על הפרטים שהוא חייב בהודעתם כאמור, ומחובתו של אדם כזה למלא אחר הדרישה."

(2) בסעיף 8, בסעיף קטן (1) במקום פסקה (ד) יבוא:

"(ד) לא יינתן רשיון קבורה אלא אם הוגשה ללשכת הבריאות המחוזית או לרופא שהוסמך לפי פסקה (ב)(2), הכל לפי הענין, או לפקיד רישום כאמור בחוק מרשם האוכלוסין, תשכ"ה-1965 – הודעת פטירה בהתאם לאותו חוק ושצויינה בה, בין יתר הפרטים, סיבת המוות כפי שנקבעה על ידי רופא ואושרה בחתימתו; לא נקבעה סיבת המוות על ידי רופא, רשאי רופא של לשכת הבריאות המחוזית או רופא שהוסמך לפי פסקה (ב)(2), הכל לפי הענין, לקבוע את סיבת המוות לפי מיטב ידיעתו ואמונתו, ולאשרה בחתימתו."

ביטול

43. פקודת מרשם התושבים, תש"ט-1949 – בטלה.

הוראות מעבר

44. (א) רישום התושבים שהתנהל לפי פקודת מרשם התושבים, תש"ט-1949, יהיה מתחילת תקפו של חוק זה חלק מן המרשם לפי חוק זה.

(ב) בהוראת כל דין שמדובר בה על רישום לפי פקודת מרשם התושבים, תש"ט-1949, קרי: לפי חוק מרשם האוכלוסין, תשכ"ה-1965, אם אין כוונה אחרת משתמעת.

(ג) פנקס זיהוי שניתן לפי תקנות-שעת-חירום (רישום תושבים), תש"ח-1948, תעודת זהות וכל תעודה אחרת שניתנו לפי פקודת מרשם התושבים, תש"ט-1949, או פקודת בריאות העם, 1940, יראו אותם כתעודות שניתנו לפי חוק זה.

(ד) (בוטל)

הוראת שעה

45. בתעודות הזרות שיוצאו במשך ששת חדשים מיום תחילתו של חוק זה, אך לא יאוחר מיום תחילתן של התקנות לפי סעיף 25, יירשמו הפרטים שהיו נוהגים לרשום בתעודות זרות ערב תחילתו של חוק זה.

רישום אזרחים ישראלים בחוץ לארץ

46. שר הפנים יקבע בתקנות סדר רישומם של אזרחים ישראלים שביום תחילתו של חוק זה לא היו רשומים לפי פקודת מרשם התושבים, תש"ט-1949.

ביצוע ותקנות

47. (א) שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, לרבות תקנות בדבר –

(1) דרכי ההודעה על פרטי רישום ושינויים בהם בלשכות המרשם או בניציגויות ישראל בחוץ לארץ;

(2) המקומות למסירת הודעות לפי חוק זה;

(3) הסדרים למתן תעודות, תמציות, העתקים וידיעות;

(4) אגרות בעד מתן שירותים ותעודות לפי חוק זה;

(5) רישום פטירתו של אדם שנפטר בחוץ לארץ, שפטירתו לא נרשמה והוא נקבר בישראל;

(6) תיקון טעויות סופר והשמטות סופר כאמור בסעיף 23.

(7) השימוש בתעודת זהות לצורך הזדהות בתקשורת אלקטרונית וביצוע חתימה אלקטרונית כהגדרתה בחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001; תקנות לפי פסקה זו יותקנו בהסכמת שר המשפטים ושר האוצר.

(ב) תקנות לפי חוק זה, למעט תקנות לפי הסעיפים 6 או 7, טעונות אישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת.

תחילה

